

1900

2010

2012

Univerzitní IT pro vzdělávání a výzkum – UNIT

Nové vědecko-výzkumné zázemí významně zkvalitní univerzitní infrastrukturu pro vzdělávání úzce propojené s výzkumem a posílí IT kompetence a interdisciplinaritu vědecko-výzkumné práce a přípravy zejména mladých badatelů a studentů doktorských studijních programů.

Nejstarší, historicky cenná a památkově chráněná budova univerzity v centru města, kterou vysoká škola využívá od dob svého založení v Pardubicích před více než šedesáti lety, prošla v letech 2011 – 2012 rozsáhlou přestavbou a modernizací díky finančním prostředkům, které Univerzita Pardubice získala z fondů Evropské unie počátkem roku 2011 na realizaci projektu s názvem „Univerzitní IT pro vzdělání a výzkum – UNIT“, registrační číslo CZ.1.05/4.1.00/04.0134, a to prostřednictvím Operačního programu Výzkum a vývoj pro Inovace (OP VaVpI), Prioritní osy 5.4: Infrastruktura pro výuku na vysokých školách spojenou s výzkumem.

Vlastní stavební část rekonstrukce budovy byla dokončena v září roku 2012. Následně byly laboratoře, učebny a jednací místnosti vybaveny nejmodernějšími informačními technologiemi a infrastrukturou, specializovanými hardwarovými a softwarovými produkty a přístupy k elektronickým informačním zdrojům.

Vzniklo moderní, špičkově technicky, informačně i technologicky vybavené zázemí pro výuku, výzkum a vývoj, které bude sloužit především pro studenty doktorských studijních programů, a to napříč všem fakultám univerzity.

Nové, doposud chybějící, zázemí tak umožní další rozvoj doktorských studijních programů Univerzity Pardubice jakožto nejvyšší formy vysokoškolského vzdělávání a přípravy mladých vědeckých pracovníků k vědecké práci.

univerzitní IT centrum pro vzdělávání a výzkum

rekonstrukce

objekt Univerzity Pardubice na nám. Čs. legií 565, stará část

Projekt: Univerzitní IT pro vzdělávání
a výzkum – UNIT
reg. č. CZ 1.05/4.1.00/04.0134

Realizace projektu:
1. 2. 2011 – 31. 12. 2013

Zahájení výstavby:
9. 8. 2011

Dokončení výstavby:
15. 9. 2012

Investiční náklady akce:
129 085 258,65 Kč bez DPH

Zhotovitel stavby:
Metrostav a.s.,
se sídlem Praha 8, Koželužská 2246

Architekt:
MIXAGE s.r.o.,
se sídlem Pardubice, Pernštýnská 40

Projektant:
PPP, spol. s r.o., se sídlem Pardubice,
Masarykovo nám. 1544

Restaurátorská dokumentace:
Dušan Rohlík, Mgr.art.
Martin Pokorný ak. soch.
Hana Vítová ak. mal.

Stavebně historický průzkum:
MgA. František Radek Václavík
Ing.arch. Jitka Svobodová

Operační program:

Výzkum a vývoj pro Inovace (OP VaVpl)

Prioritní osa 5.4:

Infrastruktura pro výuku na vysokých
školách spojená s výzkumem

Celková hodnota projektu UNIT:

	222,28 mil. Kč
z toho: strukturální fond	188,94 mil. Kč
státní rozpočet	33,34 mil. Kč

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

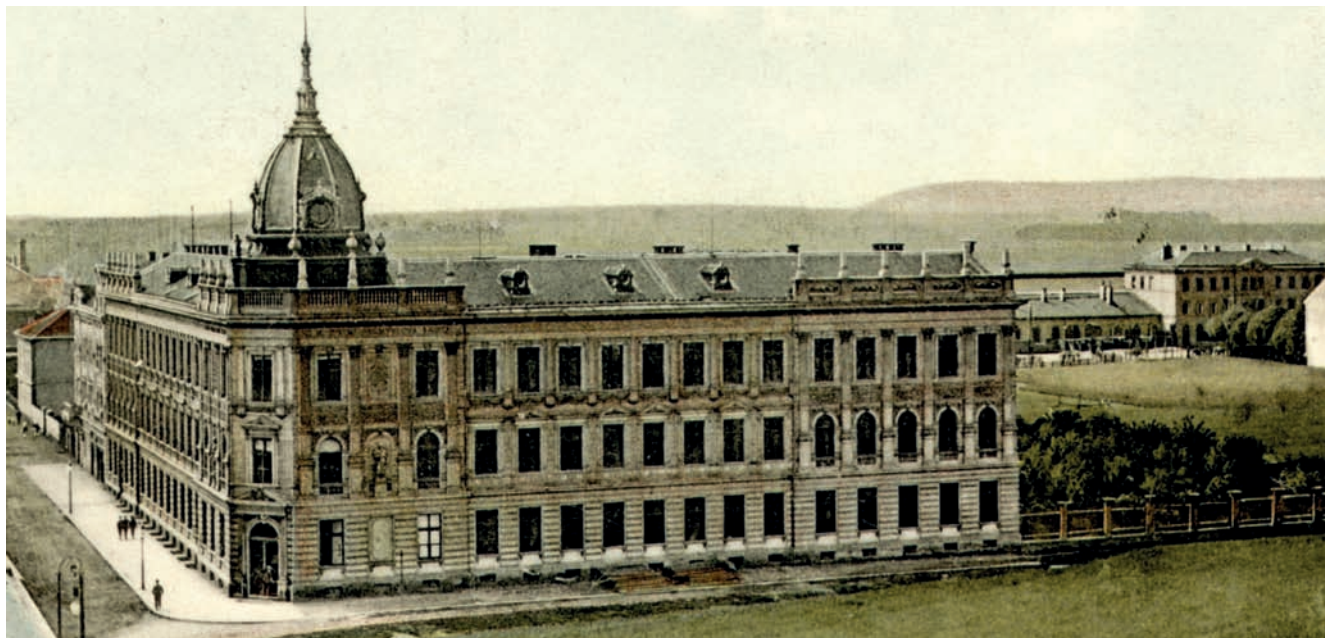

OP Výzkum a vývoj
pro inovace

pohled do historie

Bývalá Státní průmyslová škola patří mezi pozdnější díla Ing. Jindřicha Fialky (1855 – 1920), který v 70. letech 19. století vystudoval inženýrství a pozemní stavitelství na pražské technice, kde zůstal i po studiích několik let jako asistent architekta Josefa Schulze. Pedagogické činnosti se věnoval i později, kdy se stal profesorem na pražské průmyslové škole (1891 – 1899). Patřil mezi mladší generaci představitelů tzv. „přísného historizmu“, jež v 60. letech 19. století postuloval Gottfried Semper a v Čechách rozvíjeli např. Josef Zítek či Fialkův učitel Josef Schulz. Byl zastáncem klasické neorenesance, ale jeho dílo je přínosné zvláště v ohledech prostorových koncepcí a technických řešení stavby (pražská Staroměstská tržnice). Neorenesanční průčelí Fialkových staveb jsou po formální stránce sice bezchybná, ale zároveň působí poněkud konzervativním dojmem.

Tato charakteristika platí i pro jeho jedinou pardubickou realizaci – budovu Státní průmyslové školy, která se měla stát centrem technické vzdělanosti východních Čech. Díky svým značným pedagogickým zkušenostem byl J. Fialka v roce 1897 vybrán, aby vedl celý proces vzniku školy po její obsahové i formální stránce a byl pověřen vedením tohoto ústavu (1899 – 1913). Dokázal prosadit lokaci stavby do výhodného místa nedaleko nádraží a bravurně si poradil za velmi krátký čas s celým projektem, rozpočtem, volbou uspořádání, technickým vybavením i architektonickým řešením.

Základní prostorové uspořádání nárožní budovy bylo navrženo se záměrem poskytnout ve studovnách – třídách jejich celodenně rovnoměrné osvětlení díky severní a východní orientaci oken. Naopak osluněná část byla vyhrazena světlým chodbám. Také prostorová návaznost jednotlivých učeben a kabinetů byla navržena s velkými znalostmi školských provozů. Vynikající erudice v oblasti stavebnětechnických a konstrukčních řešení stavby je patrná ve všech ohledech – od progresivního řešení ústředního vytápění, větrání místností a provozů po zařizování technických dílen a pohonů strojního vybavení. Se stejnou brilancí jako půdorysné členění autor navrhnul také architektonické členění neorenesančně pojatých fasád.

V roce 1951 se škola stala „dočasným“ útočištěm nově vzniklé Vysoké školy chemické v Pardubicích a přesvědčení o provizoriu se široce uplatnilo i v podobě utilitárních stavebních úprav budovy. Teprve po 60 letech se podařilo realizovat původní záměry výstavby univerzitního kampusu, kam se přestěhovala také vysokoškolská pracoviště ze staré budovy, která tak mohla projít náročnou, právě ukončenou, rekonstrukcí. Určitým symbolem této poslední fáze se stala dvorní vestavba s designovým pláštěm s „technickým“ dekorem od architektonické kanceláře Mixage, oživujícím jinak monochromní historizující průčelí.

F. R. Václavík

architektonické řešení

Objekt školy je nárožním domem v blokové zástavbě, který tvořil a stále tvoří jednu z dominant prostoru náměstí Čs. legií a je jednou z historických stop vývoje náměstí. Jedná se o třípodlažní dům, jehož dvě křídla tvoří nároží a s dvorním traktem vytváří uzavřený prostor vnitrobloku. Budova je zastřešena sedlovou střechou s dominantní věžovitou kopulí v nároží. Rekonstrukce tento urbanistický koncept zachovala a zároveň obnovila hlavní vstup z nároží, který byl od dostavení nového objektu vysoké školy nepoužíván a uzavřen. Boční vstup do dvora je určen pouze pro automobily, popřípadě pro imobilní, pro které nelze řešit vstup ve vstupním nároží domu.

Objekt je nemovitou kulturní památkou. Důležité z hlediska památkové péče bylo obnovení fasády budovy – štuková výzdoba, profilace oken, střecha s vikýři. U uličních fasád se obnovila jejich barevnost, která se blíží době vzniku budovy a nechává vyniknout ornamentální profilaci fasády. Veškerá štuková a sochařská výzdoba byla zrestaurována. Okna uličních fasád byla zachována jako špaletová, avšak díky požadavkům na snížení tepelných ztrát byla vnější okna špalet osazena izolačním dvojsklem. V interiérech je kladen důraz na historicky hodnotnou vstupní část s kruhovou halou s bohatou štukovou profilací a výzdobou včetně navazujících společných prostor chodeb a velkorysého hlavního schodiště. V těchto prostorách byly obnoveny původní dlažby a místy nahrazeny identickou replikou. Osvětlení interiéru vychází v dochovaných částech z původní koncepce, ostatní osvětlení bylo navrženo spíše minimalistické v kontrastu se zachováním dochovaného lustru schodiště s vegetativními motivy.

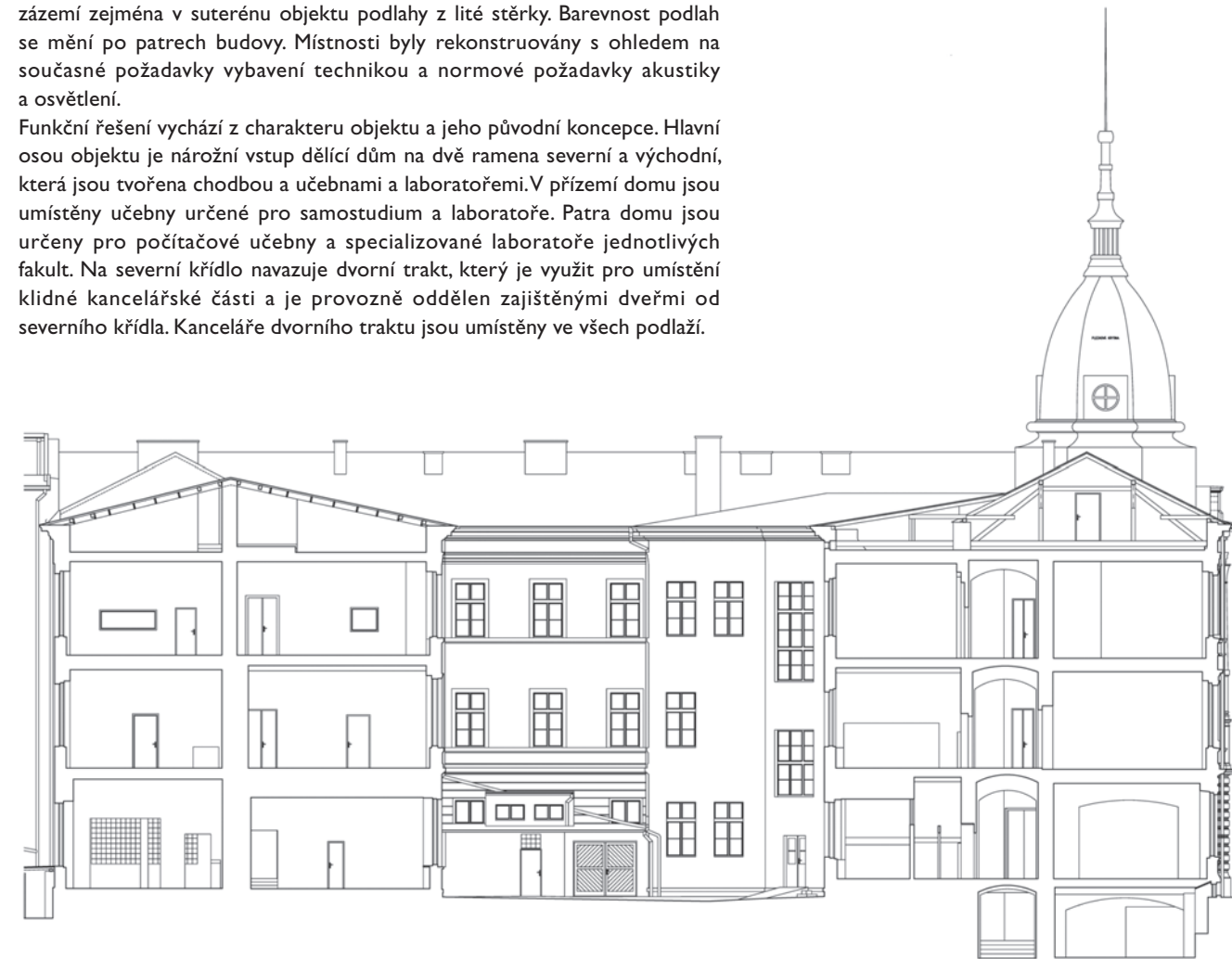
Při rekonstrukci byly odbourány nízké přístavky dílen a garáží, rovněž nevhodná přístavba učeben ze 70. let minulého století, která staticky ovlivňovala historickou část domu. Tímto zásahem se uvolnil prostor dvora pro parkování, které nebylo do současné doby pro objekt zajištěno a zároveň pro malou dvorní zahradu. Z dlažby vyrůstají nízké betonové bloky květníků a laviček, které jsou kryty dřevem pro pohodlné sezení. Vytvoření místa zeleně je připomenutí původního návrhu J. Fialky z r. 1899. Zbouráním

přístavku ze 70. let vznikl prostor pro samostanou přístavbu, která řeší umístění výtahu a zvyšuje kapacity hygienického zázemí. Betonová přístavba je opláštěná perforovaným plechem s dekorem a vytváří tak kontrast k hmotě historického domu.

Interiér objektu byl očištěn zejména od instalací, které vnesl provoz chemických laboratoří. Byly odstraněny stávající různé povrchy podlah a nahrazeny novými. V učebnách a kancelářích jsou podlahy z přírodního linolea, prostory konferenčních místností mají podlahy dřevěné, technická zázemí zejména v suterénu objektu podlahy z lité stěrky. Barevnost podlah se mění po patrech budovy. Místnosti byly rekonstruovány s ohledem na současné požadavky vybavení technikou a normové požadavky akustiky a osvětlení.

Funkční řešení vychází z charakteru objektu a jeho původní koncepce. Hlavní osou objektu je nárožní vstup dělící dům na dvě ramena severní a východní, která jsou tvořena chodbou a učebnami a laboratořemi. V přízemí domu jsou umístěny učebny určené pro samostudium a laboratoře. Patra domu jsou určena pro počítačové učebny a specializované laboratoře jednotlivých fakult. Na severní křídlo navazuje dvorní trakt, který je využit pro umístění klidné kancelářské části a je provozně oddělen zajištěnými dveřmi od severního křídla. Kanceláře dvorního traktu jsou umístěny ve všech podlažích.

průběh výstavby

Dne 9. srpna 2011 – podepsána na základě výběrového řízení Smlouva o dílo na provedení stavby s vítězným uchazečem, společností Metrostav a. s. Následně zhotovitel převzal staveniště a byly zahájeny první práce – vybudování zařízení staveniště, odstrojení nefunkčních rozvodů a příprava dvorních objektů k demolicí.

Září 2011 – probíhaly demolicí dvorních objektů, bourání podlahových vrstev, odstranění omítek, odstrojení rozvodů suterénu, kontrola stavu krovů, vyklízení staré budovy a začaly práce k ochraně historicky cenných prvků.

Říjen 2011 – bourací práce i demolicí dokončeny, započaly venkovní práce – provedení přípojky dešťové kanalizace a trysková injektáž pro založení nové přístavby ve dvoře.

Listopad 2011 – dokončena kontrola zhlaví stropních trámů všech podlaží, průzkumy fasády, demontáž technologických rozvodů a dozdivky drážek po těchto rozvodech, které staticky narušovaly nosné prvky. Začaly probíhat opravy fasád včetně stavby lešení, zemní práce. Bylo zahájeno provádění anglických dvorků, opravy krovů a komínů. V průběhu podzimu byly postupně prováděny doplňující stavebně-technické průzkumy, kterými byly zjištěny objektivně nepředvídatelné skutečnosti.

Prosinec 2011 – probíhaly zemní práce pro přístavbu, dále probíhaly opravy fasád, opravy krovů a komínů a byla dokončena betonáž anglických dvorků.

Leden 2012 – bylo dokončeno armování železo-betonové desky, probíhaly přípravné práce pro technologické rozvody a práce na opravách štukové výzdoby.

Únor 2012 – zhotoveny nové konstrukce ocelobetonových stropů ve třetím nadzemním podlaží a zahájeny opravy stávajících stropů v prvním a druhém nadzemním podlaží. Byla dokončena spodní stavba přístavby ve dvoře.

Březen 2012 – dokončena železobetonová konstrukce přístavby, pokračovaly práce na opravách štukové výzdoby hlavního schodiště a opravách stropních konstrukcí. Probíhaly opravy krovů včetně sanačních opatření a pokládka střešní krytiny. Ke konci měsíce začaly práce na fasádě, vázané na příznivé klimatické podmínky, tzn. teploty dlouhodobě nad +5°C.

Duben 2012 – dokončeny stropy ve všech podlažích, probíhaly výše uvedené zahájené práce a dále začalo osazování replik oken, montáže sádrokartonových konstrukcí požárních podhledů, provádění sanačních opatření proti vlhkosti sklepního zdiva.

Květen 2012 – pokračovaly práce na opravách dvorních a uličních fasád. Probíhaly montáže požárních podhledů a práce na vnitřních omítkách. Byla dokončena montáž výtahu a zahájena pokládka půdové dlažby a montáž zateplovacího systému přístavby.

Červen 2012 – dokončena střecha, probíhaly práce na montážích sádrokartonových konstrukcí stěn, sanačních omítkách v přízemí a na zásepch podlah. Byly dodány vzduchotechnické jednotky.

Červenec 2012 – dokončena venková kanalizace a opravy na fasádě v ulici Štefánikova. Po dokončení zateplovacího systému začala montáž kovového opláštění přístavby. Byla zahájena betonáž hrubých podlah, zpevnění venkových ploch, montáže dveří a začaly práce na obkladech a dlažbách v hygienických jádrech. Také byla provedena montáž a aktivace táhel pro statické zajištění stávajících kleneb.

Srpen 2012 – dokončena většina stavebních prací – práce na opravách štukové výzdoby hlavního schodiště a průjezdu, uliční fasáda, dvorní fasáda za výtahem, vnitřní omítky včetně štuků, montáže sádrokartonových konstrukcí, kamenické práce, práce na pokládce povlakových podlah. Dále pokračovaly práce na venkovním mobiliáři, obklady a dlažby, montáž akustických opatření a zámečnické konstrukce.

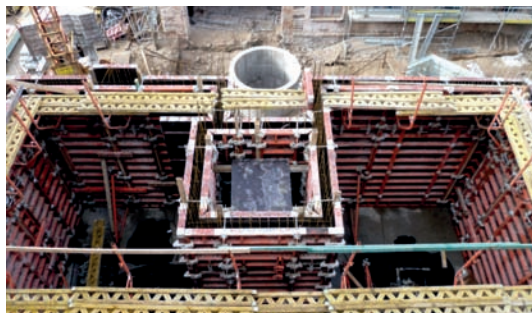
Září 2012 – po dokončení všech stavebních prací začala postupná přejímka objektu a příprava na závěrečnou kolaudaci, která se uskutečnila dne 21. září.

Po celou dobu realizace stavby se pravidelně konaly kontrolní dny za účasti investora stavby, vybraného dodavatele, projektantů, stavebního dozoru, popř. dalších zástupců organizací. Při těchto kontrolních dnech se stanovoval postup dalších prací, rozdělovaly se úkoly pro jednotlivé členy týmu. Zároveň se kontrolovalo plnění úkolů z předcházejících kontrolních dnů. V průběhu kontrolních dnů se kladl důraz i na fyzickou kontrolu provedených prací. Zároveň probíhaly pravidelné prohlídky koordinátora BOZP na staveništi, který sledoval postup prací v souladu s plánem bezpečnosti práce.

Za účasti zástupců stavebního úřadu, Národního památkového ústavu, Oblastního inspektorátu práce, Krajské hygienické stanice a Hasičského záchranného sboru proběhla v závěru podrobná prohlídka celé stavby a následné projednání nezbytných kolaudačních formalit.

Stavební úřad neshledal žádné nedostatky, které by bránily užívání stavby. Kladná stanoviska zaujaly i další dotčené orgány.

Úspěšná kolaudace byla potvrzena návštěvou pracovníků z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy dne 24. září 2012.

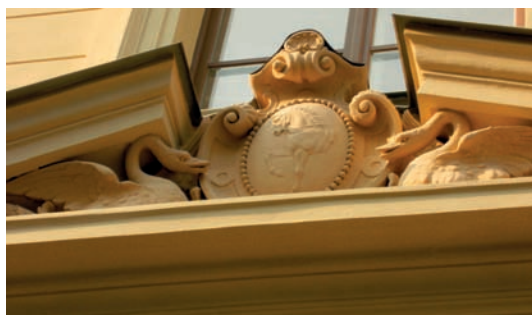
restaurátorské práce

Fakulta restaurování sídlící v Litomyšli měla možnost se v rámci své odbornosti podílet na přípravě a realizaci generální opravy historické budovy univerzity na náměstí Čs. legií v Pardubicích.

Prvním důležitým úkolem akademických pracovníků a studentů fakulty bylo poznat a osvojit si památku z hlediska kunsthistorického, technologického i restaurátorského. To znamená provést a vyhodnotit restaurátorský průzkum, zpracovat záměr restaurování, nalézt optimální materiály a technologie obnovy vnějšího pláště budovy a připravit vzorové restaurované plochy.

Budova je specifickou a zajímavou památkou. Byla postavena v roce 1897 v novorenesančním stylu dle projektu architekta Jindřicha Fialky a do provozu uvedena v roce 1899 jako Vyšší státní průmyslová škola. Pro tvář budovy jsou příznačné zejména dvě alegorické sochy – géniové průmyslu a architektury. Postavy oděné v tunikách svou podobou připomínají antické filozofy. V rukách však drží atributy, jako jsou francouzský klíč, odstředivý regulátor otáček z parního stroje, trojúhelník s olovnicí, nebo plán budovy. Statue ztělesňují myšlenku, že ideály moderní doby jsou pokračování renesančních respektive antických idejí. Éthos hrdě se hlásící k vznešenosti antické vzdělanosti a ideálů spojených s pevnou vírou v technický pokrok a lidské štěstí musíme obdivovat dodnes. Připomínají nám také to, že pojem „techné“ původně označoval jak řemeslo, tak i vynikající řemeslný nebo umělecký výrobek. Výraz pak ve středověku přešel do latiny, která slovem „technicus“ označovala učitele řemesla nebo umění. Roku 1805 pak byla v Paříži založena specializovaná inženýrská polytechnická škola (École Polytechnique). Tímto vzorem v oblasti vysokého a středního školství se pak začaly řídit i ostatní země.

Výzdoba budovy je neméně zajímavá i z materiálového hlediska. Ornamentální výzdoba i alegorické sochy byly vytvořeny technikou odlévání do forem z maltoviny na bázi kufsteinského vápna, které je jedním z typů románského cementu. Jedná se o vysoce hydraulické pojivo ze skupiny takzvaných naturálních cementů. K jeho vlastnostem patří mimo jiné rychlé tuhnutí, které umožnilo masivní dílenskou výrobu zdobných prvků. Tato skutečnost pak významným způsobem ovlivnila výraz architektury druhé poloviny devatenáctého a počátku století dvacátého. Později ve dvacátém století bylo kufsteinské vápno zcela vytlačeno různými cementy – směsnými pojivy, která mají daleko širší škálu užití a umožňují vytváření betonových nosných konstrukcí. Od té doby byla technologie zpracování a užití kufsteinského vápna postupně téměř zapomenuta. S tím se také bohužel vytrácely obdivuhodné schopnosti a dovednosti tvůrců – uměleckých řemeslníků. Dnes je však kufsteinské vápno (stejně jako další historické materiály) opět vyhledávané a obdivované pro svou naturální povahu a další

vhodné vlastnosti. Proto se nyní stává předmětem řady výzkumných programů, do nichž se zapojila i naše fakulta.

Z restaurátorského hlediska byla tato akce pro studenty ateliéru restaurování kamene a souvisejících materiálů mimořádnou příležitostí k řešení praktických restaurátorských úkolů v reálných podmínkách probíhající obnovy stavby. Celý komplex prací, který studenti prováděli v rámci studijních programů, zahrnoval provedení fotodokumentace, zhotovení zákresů poškození, sejmutí a transfer plastik do ateliéru, chemicko-technologický průzkum, zkoušky a porovnání účinnosti čištění povrchu výzdoby různými metodami, konzervaci zkorodovaných armatur, injektaž trhlin a lepení odloučených fragmentů. Z vizuálního hlediska důležitým krokem bylo doplnění chybějících částí výzdoby a provedení plastických a barevných retuší. Závěrem byly provedeny preventivně konzervační nátěr obou plastik a jejich osazení na původní místa.

Z účasti fakulty na obnově fasády bychom chtěli vyzvednout jednu skutečnost zásadního významu: podařilo se propojit vědecko-výzkumné programy, zabývající se možnostmi užití románských cementů (tedy naturálních pojiv), s praktickou aplikací na konkrétních historických dílech a přispět tak nejen k uchování a rehabilitaci hodnot památky, ale i k odbornému rozvoji mladých restaurátorů.

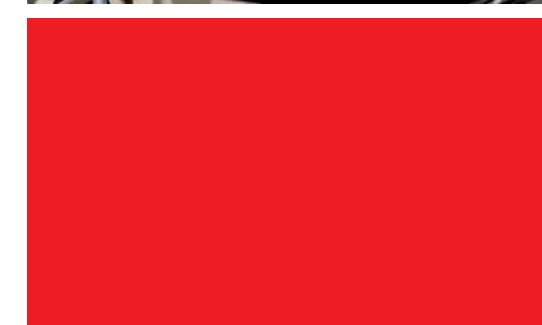
Poděkování patří všem, kteří se na této akci podíleli, ať už se jedná o studenty Michala Durdise, Danu Macounovou, Emu Medkovou, Petra Rejmana, Pavla Rolečka a Bronislava Studenika, nebo akademické pracovníky Karola Bayera, Blanku Kolienekovou a Renatu Tišlovou.

akademický sochař doc. Jiří Novotný

vedoucí Ateliéru restaurování kamene a souvisejících materiálů FR

Mgr. Jiří Kaše

vedoucí Katedry humanitních věd FR

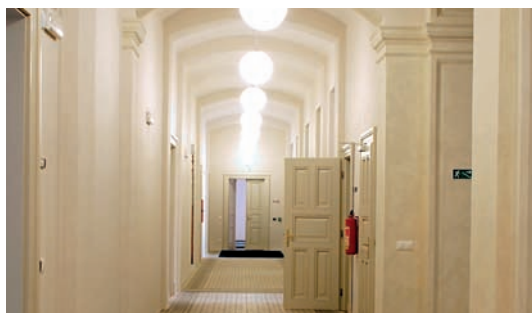
vnitřní dislokace

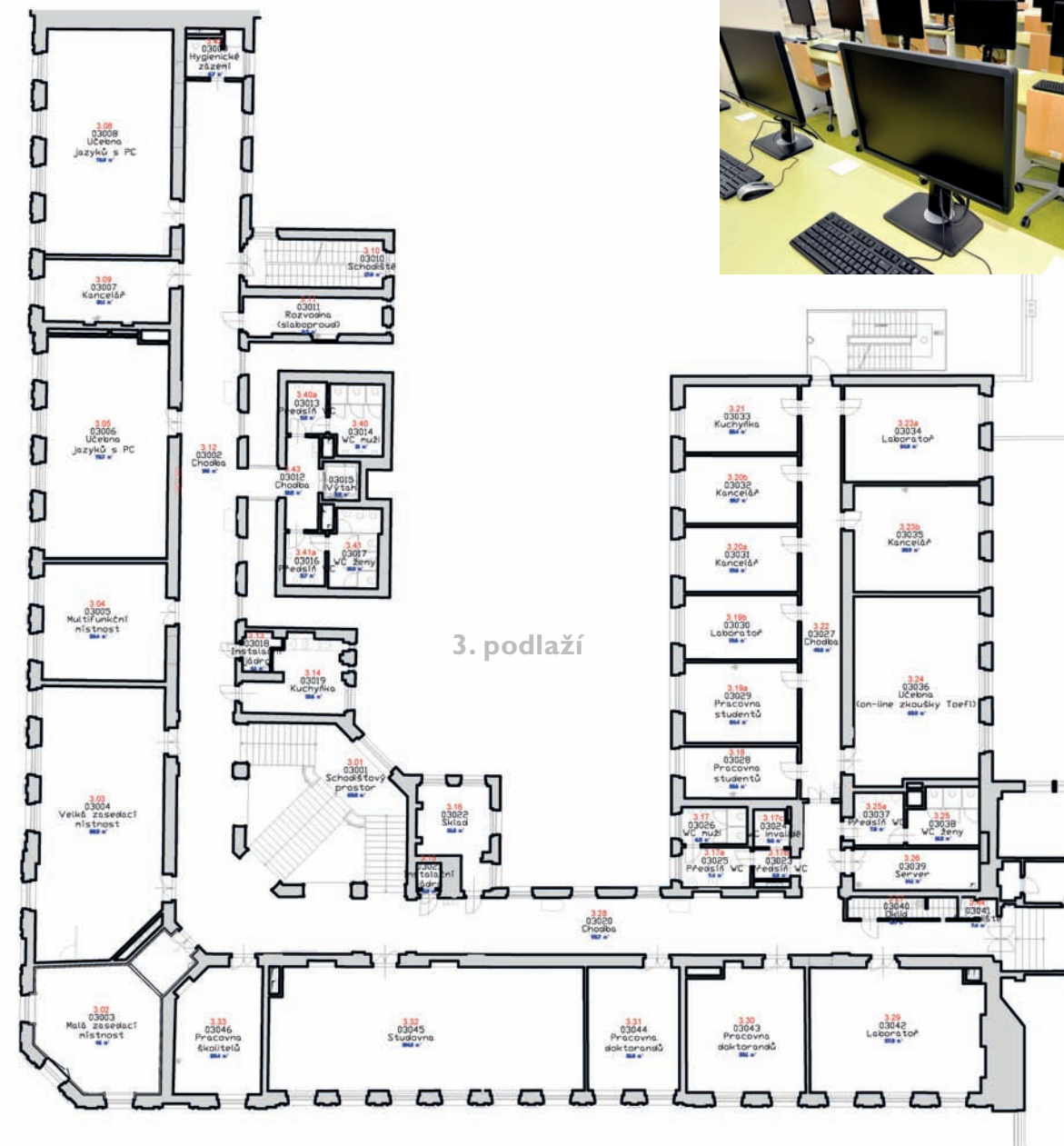
Rekonstrukcí prošel celý objekt včetně dvorního traktu a celkem 193 místností o celkové ploše přes 7 tisíc m².

V objektu se nyní nachází na šedesát místností určených pro výuku a výzkum, 17 specializovaných laboratoří pro stovku studentů a 9 učeben a studoven s celkovou kapacitou téměř dvě stě míst, 2 x 15 pracoven pro doktorandy a jejich školitele, jednací a konferenční místnosti, všechny vybavené specializovanými hardwarovými a softwarovými produkty a přístupy k elektronickým informačním zdrojům.

Zrekonstruované a rozšířené plochy tak nabízejí dalších 4 tisíce m², z toho polovina bude sloužit přímo pro výuku a výzkum.

	místnosti	obsazenost místností
celkem	193	
z toho pro výuku a výzkum	59	480
laboratoře	12	43
laboratoře s PC	5	76
jazykové učebny s PC	3	61
počítačové učebny	1	25
studovny s PC	3	85
studovny	2	23
pracovny doktorandů, školitelů a studentů	15	44
kanceláře	14	31
zasedací místnosti	4	92

Univerzita Pardubice

- připravujeme odborníky pro úspěšnou kariéru v široké škále profesí
- rozvíjíme více než šedesátiletou tradici vysokoškolského vzdělávání
- nabízíme bakalářské, magisterské a doktorské studijní programy v téměř sto třiceti oborech
- pěstujeme univerzální šíři vědních disciplín – přírodní, technické, ekonomické, společenské, zdravotnické i umělecké
- vytváříme mezinárodní tvůrčí prostředí
- podporujeme studium na zahraničních vysokých školách
- nabízíme studium a program osobní asistence zdravotně postiženým studentům
- jsme aktivní součástí evropského a světového vysokoškolského vzdělávacího a výzkumného prostoru

Univerzita Pardubice rozvíjí více než šedesátiletou tradici vysokého školství ve městě. Vysoká škola chemická, později čtyřicet let známá jako Vysoká škola chemicko-technologická v Pardubicích, vznikla na počátku padesátých let minulého století s cílem vychovávat odborníky v oblasti technické chemie pro potřeby rychle se rozvíjejícího chemického průmyslu východních Čech. Po roce 1990 se struktura školy změnila. Z jednofakultní školy chemického zaměření se vznikem nových fakult stala instituce poskytující vysokoškolské vzdělání univerzitního typu. Od roku 1994 nese současný název Univerzita Pardubice. Od té doby prošla nebyvalým rozvojem studijních programů a pěstovaných věd, rozrostla se co do počtu studentů a zaznamenala významné rozšíření v oblasti vědecké, výzkumné a vývojové činnosti, již si získala respekt u domácí i mezi-národní vědecké obce.

Univerzita Pardubice je jednou z 26 veřejných vysokých škol ČR založených ze zákona. Je jedinou univerzitou v Pardubickém kraji. Co do počtu studentů patří se svými 10,5 tisíci studenty do skupiny středně velkých veřejných vysokých škol České republiky.

Univerzita Pardubice má sedm fakult, kterými jsou:

- **Fakulta chemicko-technologická** (založená v roce 1950 jako Vysoká škola chemická v Pardubicích)
- **Fakulta ekonomicko-správní** (založená v roce 1991)
- **Dopravní fakulta Jana Pernera** (založená v roce 1993)
- **Fakulta filozofická** (založená v roce 2001 jako Fakulta humanitních studií transformací z Ústavu jazyků a humanitních studií, působícího na univerzitě od roku 1992)
- **Fakulta restaurování** (založená v roce 2005)
- **Fakulta zdravotnických studií** (založená v roce 2007 transformací stejnojmenného vysokoškolského ústavu, působícího na univerzitě od roku 2002)
- **Fakulta elektrotechniky a informatiky** (založená v roce 2008 transformací stejnojmenného vysokoškolského ústavu, působícího na univerzitě od roku 2002)

Studenti si mohou vybrat na sedmi fakultách bakalářské (Bc., BcA.), magisterské (Mgr., MgA. nebo Ing.), případně doktorské (Ph.D.) studijní programy:

- v oblasti přírodních a technických věd orientované na chemii, chemické technologie, biotechnologie, biochemii, informatiku, elektrotechniku, problematiku dopravy a spojů a materiálové inženýrství,
- v oblasti společenských věd na obory ekonomické a veřejno-správní, filologické, historické, filosofické a sociologické,
- obory zdravotnické,
- umělecké obory zaměřené na konzervační techniky a restaurování
- a související hraniční a interdisciplinární obory.

Vyučováno je celkem 67 studijních programů se 126 studijními obory. Všechny jsou koncipovány v souladu s Boloňskou deklarací a trendy vysokoškolského vzdělávání ve světě. Na bakalářské studijní programy navazují dvouleté magisterské programy a obory. Ti nejlepší absolventi magisterských studií mohou pokračovat na šesti fakultách ve vybraných programech studia doktorského, vedoucího k získání titulu Ph.D. Tři čtvrtiny všech studentů jsou zapsány do prezenční formy studia, nabízeno je i studium některých programů v kombinované formě.

Vedle vzdělávání je pro univerzitu charakteristická bohatá vědecká a výzkumná činnost, v níž se univerzita dlouhodobě řadí na přední místa mezi českými vysokými školami. Je uskutečňována v rozsahu od činnosti badatelských v základním výzkumu až po aplikovaný výzkum ve vazbě na potřeby praxe. Jejím vyjádřením, zejména v oblastech základní dlouhodobé orientace, je řešení výzkumných záměrů, činnost výzkumných center, řešení projektů v rámci grantových soutěží a agentur, národních a mezinárodních. Partneři při řešení projektů jsou také podniky a společnosti zabývající se aplikací dosažených poznatků v praxi a vědecko-výzkumná pracoviště jiných institucí, případně společně vytvořená pracoviště ve spolupráci s dalšími subjekty.

V návaznosti na orientaci jednotlivých pracovišť, potenciál lidských zdrojů a materiální zázemí univerzity jsou nabízeny širokému spektru externích subjektů odborné služby v rámci doplňkové činnosti univerzity. Tým erudovaných odborníků poskytuje expertní, znalecké, konzultační a servisní služby v celé řadě oborů. Významnou úlohu při podpoře pedagogických, studijních a vědeckých aktivit plní rovněž Nadační fond Miroslava Jurečka, Nadační fond Jana Pernera a Institut rozvoje evropských regionů.

Pracoviště univerzity se zapojují do mezinárodních projektů. V rámci uzavřených smluv se zahraničními partnery, kterých je na čtyři sta, ale i mimo ně, se uskutečňuje mezinárodní spolupráce s více než dvěma stovkami

vysokoškolských a výzkumných institucí ze 40 zemí. Je realizována mobilita studentů i pedagogů, výměna zkušeností, je řešena řada vědecko-výzkumných úloh, jsou pořádána významná mezinárodní odborná setkání, konference a semináře.

Univerzita je aktivní součástí evropského i světového vysokoškolského vzdělávacího a výzkumného prostoru.

Moderně vybavený univerzitní kampus nedaleko centra stotisícového města, vyhlášeného nejen dobrým perníkem, prvotřídním hokejem, dostihovým a dalšími sporty, vytváří ideální podmínky pro všestranný rozvoj mladých lidí. Příjemné prostředí a bohaté možnosti sportovního i kulturního života studentů v kombinaci s kvalitními a náročnými studijními programy snesou srovnání s předními evropskými univerzitami.

Fakulty	7
Katedry/ústavy/ateliéry	49
Zaměstnanci univerzity – z toho akademičtí a vědeckí pracovníci	1 137 654
Studijní programy/obory	67/126
Studenti celkem	10 920
v bakalářském / magisterském / doktorském studiu	75 % / 20 % / 5 %
Forma studia prezenční / kombinovaná	80 % / 20 %
Absolventi (ročně)	2 084
Zahraniční studenti	307
Mezinárodní mobility v rámci programů EU – LLP/Erasmus	311 smluv, 193 univerzit, 29 zemí
Rámcové mezinárodní smlouvy o spolupráci	73 univerzit, 28 zemí
Rozpočet 2012 (z toho neinvestiční)	1 312 mil. Kč (1 063 mil. Kč)
Prostředky na vědu, výzkum a vývoj z ročního rozpočtu univerzity institucionální výzkum / z grantových soutěží (účelové)	281 mil. Kč 55 % / 45 %
Společná vědecká pracoviště založená s externími subjekty	6
Smluvně řešené úkoly doplňkové činnosti pro externí společnosti	392
Počty publikací v impaktovaných časopisech (2011)	233
Postavení univerzity (dle Metodiky hodnocení výsledků VO) – v rámci VVŠ ČR	9. místo
Fondy Univerzitní knihovny počet uživatelů / absenčních výpůjček	190 362 8 758 / 136 107
ICT infrastruktura počet PC stanic / spravovaných PC účtů počet PC učeben a laboratoří	2 700 / 15 200 74 / 1 222 PC

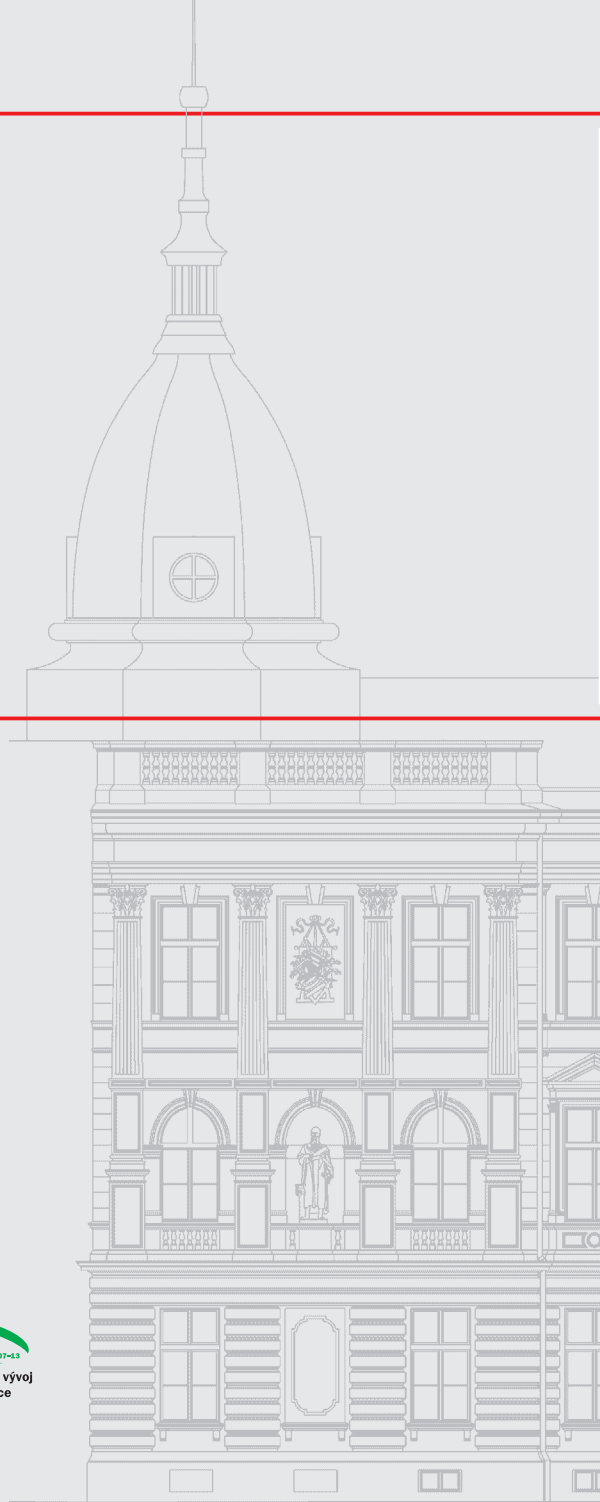

Rekonstrukci prováděla společnost Metrostav a. s.,
podle návrhu architektonické a grafické
kanceláře Mixage s.r.o. a projektu PPP, spol. s r.o.

metROSTAV

Univerzitní IT centrum pro vzdělávání a výzkum
vydala Univerzita Pardubice
při příležitosti slavnostního otevření
únor 2013
Studentská 95, 532 10 Pardubice 2
telefon 466 036 111, e-mail promotion@upce.cz
internet <http://www.uni-pardubice.cz>
grafická úprava a sazba Ing. Alena Komárková
fotografie Adrian Zeiner, Ema Kohoutková, Hana Hronová, Martin Pelda
tisk Tiskárna RENTIS s.r.o.
náklad – 500 ks
28 stran

ISBN 978-80-7395-591-5

Univerzita
Pardubice

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

OP Výzkum a vývoj
pro inovace